

Să ne aducem aminte (Maleahi)

Buna prietenul meu!

Vom studia împreuna cartea lui Maleahi, tema cartii se ocupa cu dragostea iertatoare a lui Dumnezeu care prin Sine insasi genereaza in poporul lui Dumnezeu responsabilitate si dragoste. Pentru ca dragostea nu poate fi iresponsabila. Pasiunea, sentimentalismul - acestea sunt iresponsabile. Nici una dintre acestea nu reprezinta dragoste adevarata.

Incepem prin a spune ca numele Maleahi inseamna "mesagerul Domnului". Maleahi a fost ultimul profet al Vechiului Testament care a inregistrat un mesaj divin in scris, dar nu a scris nimic despre sine insusi. Nu avem nici o informatie biblica cu privire la stramosii sai, chemarea sa, viata sa personala, istoria sa. Dar ceea ce se remarca cu privire la o persoana, nu este istoria sa, unde a studiat, etc... Chiar daca pe noi ne incanta sa vorbim despre aceasta, nu inseamna ca este si important. In realitate ceea ce este important este mesajul sau.

In anul 538 i. Hr. Cir a semnat un decret prin care permitea iudeilor din Babilon sa se reintoarca in tara lor pentru a reconstrui templul. Aproximativ 5000 de iudei au acceptat aceasta, si dupa mai multi ani de intarziere, au terminat reconstruirea templului. In acea epoca Ezra i-a vizitat, iar Neemia a devenit guvernatorul tarii slujind 12 ani. Cand Neemia s-a reintoars la Susa, starea de lucruri a inceput sa degereze in Ierusalim, iar cand acesta a revenit a trebuit sa ia unele masuri drastice pentru a reforma natiunea. Este posibil ca Maleahi sa fi fost chemat exact in acele timpuri tocmai pentru a mustra pacatele poporului si a-l determina sa se intoarca la Dumnezeu. Aspectele tratate in cartea lui Neemia, coincid aproape in totalitate cu cele gasite in cea a lui Maleahi, cum ar fi: recolte sarace, economie instabila, divort, casatorii cu pagani, coruptia preotilor, oprimarea saracilor, lipsa de sprijin pentru templu si o ignoranta completa cu privire la lucrarile spirituale.

In capitolul 1, Maleahi incepe prin a vorbi despre preoti. Acestia incepusera sa piarda adevaratul sens al lucrarilor sfinte. Dumnezeu ceruse poporului sa aduca jertfe fara cusur iar in schimb ei ce faceau? Ei opreau ceea ce era cel mai bun, sacrificand pentru jertfe animale cu defecte ca si cand aceasta nu ar fi avut nici o importanta pentru Dumnezeu. Atunci Dumnezeu spune ceea ce gasim in Maleahi 1,6-8:

"⁶Un fiu cinstește pe tatăl său, și o slugă pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine? zice Domnul oștirilor către voi, preoților, care nesocotiți Numele Meu, și care ziceți: "Cu ce am nesocotit noi Numele Tău?"

⁷- "Prin faptul că aduceți pe altarul Meu bucate necurate!" Și dacă ziceți: "Cu ce Te-am spurcat?" - "Prin faptul că ați zis: „Masa Domnului este de disprețuit!"

⁸Când aduceți ca jertfă o vită oarbă, nu este rău lucrul acesta? Când aduceți una șchioapă sau beteagă, nu este rău lucrul acesta oare? Ia adu-o dregătorului tău! Te va primi el bine pentru ea, va ține el seama de ea? zice Domnul oștirilor."

Prietenul meu, vrea sa spuna ca daca noi facem un efort pentru a oferi un dar special pentru a crea o buna impresie semenilor nostri, ca de exemplu regelui, presedintelui tarii, patronului sau parintilor, nu ar trebui sa facem cu atat mai mult acelasi lucru fata de Dumnezeu?

Iata o mica ilustratie in acest sens: ai indrazni sa intarzii la munca, sau la o intalnire cu presedintele republicii? Bineinteles ca nu. Atunci, nu crezi ca Dumnezeu ar merita ceva cel puțin egal din partea ta atunci

cand mergi la Biserica? De iti permiti sa ajungi tarziu?... Cum te-ai imbraca daca ar trebui sa te intalnesti cu guvernatorul statului daca el te-ar invita la palat? Cum te imbraci cand vii la Biserica pentru a te intalni cu Dumnezeu? A, vei zice, acestea sunt amanunte exterioare fara importanta, pentru ca in realitate pe Dumnezeu il intereseaza inima.

Daca asa gandesti, atunci de ce crezi ca Dumnezeu era nemulțumit de jertfele nedesavarsite ale iudeilor? Bineinteles ca pe Dumnezeu il intereseaza inima, dar "din prisosul inimii vorbeste gura." Ceea ce esti in exterior este de fapt rezultatul inimi tale. Este posibil sa fii lustruit pe dinafara dar avand o inima bolnava, si in nici un caz nu este posibil ca avand o inima sanatoasa aceasta sa nu se observe si afara.

II. A doua parte a studiului ne vorbeste despre loialitate si fidelitate. Sa citim ceea ce gasim scris in Maleahi 2,13-15:

"¹³Iată acum ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, așa încât El nu mai caută la darurile de mâncare, și nu mai poate primi nimic din mâinile voastre.

¹⁴Și dacă întrebați: 'Pentru ce?'... Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legământ!

¹⁵Nu ne-a dat Unul singur Dumnezeu suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânță dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră, și nici unul să nu fie necredincios nevastei din tinerețea lui!"

Iata cum incepe acest pasaj: "acoperiti altarul Dumnnului cu lacrimi, planset si gemet." Mai bine zis, daca din versetele anterioare se intelege ca poporul se afla departe de Domnul iar actiunile lui erau rele, de ce plangeau si gemeau cand veneau la Templu? Pentru ca Dumnezeu le spunea ca nu-i va asculta. Si care era una dintre faptele pe care Dumnezeu le condamna? Maniera usuratica de a trata casatoria. Se casatoreau iar mai tarziu cand sotiile lor imbatraneau, isi cautau altele mai tinere si mai frumoase. Dumnezeu le spune ca ei pot sa-si inventeze argumentul pe care il vor dar el nu poate sa-l accepte. De ce ? Pentru ca El stia ce se afla in inimile lor.

Eu ca si pastor nu am voie si nu-mi pot permite sa te judec, pentru ca tu esti o alta fiinta umana ca si mine. Dar tu va trebui sa dai socoteala in fata lui Dumnezeu.

De aici reiese si ideea de infidelitate fata de Dumnezeu. Poporul cauta intotdeauna tot ce este mai nou, mai proaspat, mai interesant. Desi nu trebuie sa ramanem in urma, nu trebuie sa fim nici atat de ahtiati dupa ce este nou, dupa inventii, numai pentru ca toata lumea o face. Mai ales cand este vorba despre principii trebuie sa avem foarte mare grija. Chiar daca lumea s-ar schimba si ceea ce mai inainte era considerat pacat, astazi lumea nu-l mai considera pacat, principiile lui Dumnezeu nu se schimba niciodata.

III. In cea de-a treia parte a studiului vom studia despre principiul zecimii si al darurilor. Sa citim Maleahi 3,7-10:

"⁷Din vremea părinților voștri voi v-ați abătut de la poruncile Mele, și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: 'În ce trebuie să ne întoarcem?'

⁸Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?" Dar voi întrebați: "Cu ce Te-am înșelat?" Cu zeciuielile și darurile de mâncare.

⁹Sunteți blestemați, câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!

¹⁰Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare,

zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare."

Pentru mine partea cea mai importantă a paragrafului nu o reprezintă aducerea zecimilor ci aducerea ființei umane înșiși și a inimii. "Întoarceți-vă la Mine și Eu mă voi întoarce la voi, zice Domnul oștirilor!". Ai plecat, te-ai înstrăinat, te-ai făcut stăpânul vieții pe care ți-am împrumutat-o, dar viața aceasta nu este a ta, ci a Mea. Ai uitat de Mine și crezi că poți trăi fără Mine, și iată ce ai făcut cu țara ta, familia ta, cu economia ta. Te afli într-o situație rea, nu-ți dai seama? Îți provoci suferința, pentru că departe de Mine nu vei întâlni decât suferința și mai întrebi ce trebuie să-mi înapoiezi?

O dragul meu, tragedia pacatului se află în faptul că deși ne-am îndepărtat nu simțim aceasta. Putem crede că aflându-ne în Biserică suntem în siguranță, dar adevărul este cu totul altul. "Întoarce-te la Mine și înapoiază-mi inima - spune Domnul.- Și cum acolo unde se află banii tăi se află și inima ta, atunci adu-mi și zecimea și darul tău. Prosperitatea nu vine pentru că-Mi aduci zecimea, ci pentru că-Mi înapoiezi viața ta, inima ta, Mă recunoști că și Dumnezeu al existenței tale.

Dar există și o făgăduință pentru acela care este fidel în a-I înapoia viața sa Domnului. Zecimile și darurile tale. Ea se află în Maleahi 3,11:

"¹¹Și voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă, (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor."

Există vre-un devorator al vieții tale financiare, familiare, profesionale? Eu cred că deja tu știi răspunsul. Înapoiază lui Dumnezeu ce Ii aparține.

IV. A patra parte a studiului prezintă o întrebare pe care ființa umană și-a pus-o de-a lungul secolelor. De ce cei răi prosperă și cei buni suferă?

Israel în timpurile lui Maleahi își punea aceeași întrebare, dar într-o altă formă: Maleahi 3,14-15:

"¹⁴Ați zis: ,Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui, și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor?

¹⁵Acum fericiți pe cei trufași; da, celor răi le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu, și scapă!" - "

Este interesant că această întrebare vine imediat după subiectul zecimii. Ei spuneau - degeaba îi înapoiem zecimea lui Dumnezeu și suntem nefericiți, iar alte popoare care n-o fac prosperă.- Înțelegem de aici că adevărata motivație a lor de fidelitate față de Dumnezeu era una greșită. Dragul meu, nu întorcem lui Dumnezeu zecimea urmărind binecuvântările propriu zise, ci pentru că el este suveran și Ii aparțin. El este Dumnezeu. Atunci să-I înapoiem ceea ce I se cuvine și Ii aparține, iar binecuvântările vor fi rezultatul natural al acestui lucru. Și dacă vreodată te-a preocupat de ce le merge bine celor răi, ascultă Maleahi 3,16:

"¹⁶Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta, și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui. "

Interesant că aici se menționează un memorial, o carte de aducere aminte. Nimic nu se pierde în praful uitării. Într-o zi vom avea ocazia să vedem aceste cărți și să înțelegem multe lucruri pe care nu le-am putut înțelege. Dar aceasta ne conduce către un alt gând important. Nu gândi niciodată că ceea ce faci bun sau rău nu se înregistrează undeva. Fiecare faptă bună care ție și s-a parut fără semnificație, a fost înregistrată. Dar au fost înregistrate și lucrurile rele, chiar și cele pe care le-ai considerat fără importanță.

Intr-o zi Domnul iti va spune: "Bine rob bun si credincios", sau "rog rau si netrebnic". Totul depinde de felul in care noi traim in aceasta lume si cu constienta faptului ca Dumnezeu ne priveste mereu.

Iata-ne la finalul studiului. Vom sublinia aici doua ganduri importante din Maleahi 4. Primul este acela ca pacatul va avea sfarsit. "*Nu va ramane nici radacina*", nici ramura - ne spune Maleahi. Cand se va intampla aceasta? Maleahi 4,1-2:

"Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.

²Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși, și veți sări ca vițeeii din grajd. "

Ziua Domnului va fi salvare pentru unii si distrugere pentru altii. De ce va depinde destinul nostru ? de cat de departe sau de aproape vom fi fata de Dumnezeu. Al doilea gand important din Maleahi 4 este ca inainte de ziua Domnului el va ridica un popor cu spiritul lui Ilie, pentru ca pregateasca lumea pentru revenirea lui Hristos, iar o parte a acestei pregatiri reprezinta reafirmarea cu putere a celor 10 porunci pe care Domnul le-a dat lui Moise pe Sinai. Dar pentru ca toate acestea sa devina realitate, mesajul central al cartii lui Maleahi este: **intoarce-te la Mine!** Aceasta este cea mai iubitoare invitatie pe care Domnul ti-o face: "*Vino la Mine, petrece timp cu Mine, studiaza Biblia, cauta o persoana care inca nu ma cunoaste, inapoiaza-Mi viata ta. "*

Dragul meu, tu esti cea mai pretioasa comoara a lui Dumnezeu in aceasta lume. Eu atunci cand studiez aceste ganduri transmise prin profeti, nu ma umplu de teama, chiar daca se vorbeste despre condamnare si distrugere, speranta mea este in Isus Hristos, El te iubeste. Chiar daca lumea spune ca este un Dumnezeu rau, dispus mereu sa te pedepseasca si sa te condamne, El este dispus sa te salveze, dar nu poate sa o faca impotriva vointei tale. Tu trebuie sa crezi si sa-I raspunzi: " DA DOAMNE!"

Astazi este ziua in care trebuie sa faci aceasta. Astazi este ziua salvarii tale.

Dumnezeu sa te binecuvanteze.